

Ratløse mennesker.

Man behøver ikke være en særlig våken iakttager for å merke at det er mange rotløse mennesker i vår tid. Det gjelder særlig blant ungdom, men også blant eldre gjør det seg merkbart gjeldende. De har ikke funnet sin plass likesom, og er ikke forankret i noen tro eller livsanskuelse. De driver med strømmen og de vet det selv, og forsøker ikke å skjule det lenger.

En tørr og gold materialisme tilfredsstillter dem ikke. «Vi er fortlapt og rotløse. Vi har fått den innstillingen at tiden skal fordrives med noe. Når vi en sjelden gang har en stille stund, blir vi rådvill og fortvilet — og styrter avsted på kino. Vi tåler ikke å være alene med tomrom i oss selv, og det er tomt i vårt hjerte der Gud skulde være,» skriver en ikke kristen ungdom. «Vi frykter framtiden fordi vi gå den imøte uten bærende kraft i oss selv.» «Bare den religiøse overbevisning som stiller oss i et bestemt og urokkelig forhold til livet og døden, kan gi oss mot til å skjelne og velge. Men vi har ikke denne overbevisning. Vi står overfor en verden som vakler på alle fronter» skriver samme ungdom videre.

Har vi som kristne et svar til de mennesker denne ungdom representerer eller har vi det ikke? Har vi den bærende kraft de trenger, og som de savner.

Vår kristentro og vårt kristenliv skulle være et vitnesbyrd om at vi har funnet ut av rotløsheten, at vi eier en trygghet og en forankring som ikke fyller oss med livsangst, men med livstro og håp. Skal det lykkes for oss må vi ha vår forankring i Jesus Kristus. Han er den faste trygge grunn, selve fundamentet i vårt liv. Vi bygger ikke vårt liv på noe i oss selv eller på svingende konjunkturbølger. Vi bygger det på ham som ga livet sitt hen for vår fred.

Så eier vi da også midt i tidens jag og mas og rotløshet et fast punkt og trygg ankergrunn.

Vi venter ikke at alt skal bli så lyst og lett for det, men vi kan møte livets stormer i tro til ham som vet å føre vår lille livsbåt gjennom brått og brenning til trygg havn. «Vi vet at alle ting tjener dem til gode som elsker Gud,» sier Paulus. Og det er ord sagt av en mann som hadde erfart sannheten av disse ord i sitt liv fylt av spenning, kamp og motgang.

Vi er i hans omsorg som har makt til å vende det onde om til det gode. Vi har en himmelsk far som har omsorg for oss, og som vi kan komme til i all vår nød, sorg og fortvilelse.

Så er det en vei ut av rotløsheten, og den veien heter inn til Kristus.

Så lett å finne veien er det ikke alltid. Den krever selverkjennelse og selvransakelse. På den veien kan vi også mange ganger bli ydmyket, men vil vi gå den, så gir han oss fred og trygghet.

B.-H.

De faste gudstjenester og møter som menighetens prester arrangerte var dårlig besøkt, enkelte svært dårlig. Har vi ikke tid til å samle vårt sinn og våre tanker om vår Herre Jesu Kristi lidelseshistorie? Er det de mange ting som gjør at vi ikke får tid, eller er det manglende åndelig interesse? «Ett er nødvendig. Hva gagner det om du vinner den hele verden, men tar skade på din sjel!» Slik lød ordene engang. Kanskje vi trenger å minnes dem av og til.

Det er synd —

Det er synd å gjøre seg viktig, fordi det alltid skjer på bekostning av Guds rike, det eneste viktige.

Sårbarhet, furtenhet kommer av at man søker sin egen ære.

Mindreverdighetskomplekser er synd. De viser at man gjerne har villet være noe mer enn det man er og altså har vært sterkt opptatt av sitt eget jeg.

Herskesyke er synd, især når den opptrer under fromhetsmaske for å få makt over samvittighetene.

From overdreven virksomhetstrang er synd. Den har ikke sjelden sin rot i lysten til å ville gjelde for noe eller i et uunnværlighetskompleks. Ofte betyr den en flukt fra stillhet og angst for å være alene med seg selv og Gud.

Å være bundet til ting som omgir en er synd, *mitt hus, mitt værelse, mitt teppe, mine bøker, min tid*. Alltid mitt mitt, mitt. Om disiplene står det: «og de forlot alt.»

Å være opprørt over andre er synd, for det er mangel på kjærlighet og ydmykhet. Alt det som gjør oss opprørt, ligger også i kim hos oss selv.

Moralisme er synd, fordi man da later som man vet bedre, uten å ville hjelpe.

Å trekke seg tilbake fra verden er synd, fordi det er mangel på ansvarsfølelse og åndelig selvtukt.

Fordommer er synd, for de støter an mot sannferdigheten.

Å dømme for tidlig er synd, for da synder man mot rettferdigheten.

Å være snerpet viser angst for virkeligheten, og størsteparten av all angst er synd.

Å ikke ha tid for andre er synd, for det viser at vi er dårlige husholdere for Guds rike.

Martyrkomplekset kommer av forfengeligheit og dette er synd.

Skinnsyke er synd, for den kommer av selviskhet og frykt for å miste noe.

Ufriskhet, kjedsomhet er mangel på kjærlighet og derfor synd.

Bitterhet er protest mot fortiden, som Gud er herre over. Den er kritikk mot Gud og derfor synd.

From rutine er synd, for den viser mangel på ærefrykt like overfor det guddommelige.

Religiøs skråsikkerhet er synd, det burde heller hete visshet.

Å forlange at alle skal ha det på samme måten er synd, for det viser mangel på respekt for den annens ledelse.

Å være «lyseslukker», ødelegger gleder for andre, er synd, for det er tegn på hemmelig herskesyke.

Å henge med hodet kommer av vantro og er derfor synd.

Patos er usannferdighet — altså synd.

From snakkesalighet viser at man tenker på seg selv, istedenfor på andre, og det er synd.

Vi avlegger falske vitnesbyrd når vi taler om ting som om vi selv hadde opplevd dem. Og så har vi bare vår erfaring fra bøker og omtale. Den som forteller i og for seg riktig og sanne ting, men ikke selv kan stå inne for dem, avlegger falsk vitnesbyrd.

Tranghjertethet viser alltid mangel på kjærlighet. (Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.) Derfor er tranghjertethet en stor synd.

Forfengeligheit er alltid synd, men de frommes og prestenes forfengeligheit er den avskyeligste og den som vekker mest forargelse.

Falsk fortrolighet like overfor Gud er synd, før den oppstår av mangel på ærefykt og glemmer at Jesus måtte dø for at jeg kunne få lov å kalle Gud min far.

Når man setter alle disse synder under forstørrelsesglass, så finner man alltid at roten til dem alle er det «store jeg». Og når vi er for opptatt med vårt eget store jeg kommer Gud og nesten til kort. For så lenge vi bare er opptatt av vårt eget jeg, tenker vi ikke på Gud og vår neste.

Jesus bebreidet fariseerne at de avsilte myggen og slukte kamelen. Når jeg ikke vil ha noe fellesskap med et menneske eller tviler på dets fromhet fordi det røyker, er moderne kledd, har kortklippet hår, eller tenker annerledes om et eller annet spørsmål, da har jeg avsilt myggen og slukt en kamel.

Men vi burde vite hvor vi da forgår oss mot kjærlighetens —, sannferdighetens —, ydmykhetens bud og vi burde bare være opptatt av det som virkelig har betydning i Guds rike.

Det er akkurat som i barneværelset. Et glass slått i stykker, en flekk på bordduken, uorden, glemt en skoleoppgave, kommet forsent, — det burde ikke forekomme men det er «tilgivelige synder».

Men mangel på kjærlighet usannferdighet, mangel på ærefrykt, hykleri, egenkjærlighet, det er alvorlige — det er avgjørende synder..

Tanum sjømannsmisjonsforening feiret 20. mars sitt 40 års jubileum med en strålende fest på skolen. To klasseværelser var fullt besatt, da formannen, fru Spørck-Haslund, ønsket velkommen. Sjømannsprest C. Henning holdt festtalen, en frisk tale om nordmenns innsats på havet i fred som i krig. Fru Røsoch leste noen fortellinger av Nordahl Grieg om våre sjøfolks kamp og slit under krigen. En i alle deler vellykket jubileumsfest. Det er godt en gang i mellom slik å stanse opp og ta et tilbakeblikk og samtidig rette blikket framover mot nye oppgaver som venter på sin løsning.

Dere er jordens salt. Dere er verdens lys.

Guds folk er den salte strømmen i folkehavet, den fornyende kraft i menneskelivet og fyrtårnet som sender sine lysstråler ut i verdens mørke natt. Uten dette lys vilde alle være i mørke, og uten dette salt vilde alt gå mot oppløsning og død.

Legg merke til at Jesus sier vi er salt og lys. Dette «er» omskriver vi så lett til «skal være». Men det sier ikke Jesus. Han sier vi «er». Når vi så har omskrevet «er» til «skal være», så bruker vi ordet til dom over Guds folk, fordi de ikke er salt og lys; men Jesus har gitt oss det også til trøst.

Like sikkert som solen lyser og varmer og saltet svir i åpne, friske sår, like sikkert er Herrens folk salt og lys i verden. Jesus har sagt det, og livet ned gjennom tidene har vist at han talte sant. Gjennom den innflytelse som kristne har i hjem og skole, i arbeidsliv og forretning og politikk, ved å kunngjøre Guds vilje i lære og liv hvor de er, blir de som den salte strømmen i folkelivet og som en lysende sol for menneskene.

Denne store ære skal legge den glede i vårt bryst at så lever vi heller ikke forgjeves, og den skal lokke oss til større ansvarsfølelse og til å leve et mer hellig liv.

«Send brødet ditt bortover vannet, og lenge etterpå skal du finne det igjen.» *Ludvig Hope.*

Sport og søndagen.

I høst (1945) ble det såvel fra politihold som kirkelig hold innskjerpet at norsk lov klart og tydelig sier at idrettsstevner på søndager ikke er tillatt før kl. 13.

Bispemøtet foreslo at lørdag blir halv fridag, slik at stevner o. l. kan avvikles lørdag ettermiddag, slik som det i årrekker har vært praktisert i England, og ber myndighetene ta dette spørsmål opp. Oslopolitiet grep i noen tilfeller inn overfor «ulovlige» stevner, stevner som var lagt før kl. 13.

Her i Bærum sover visst lovene, for det averteres ukjentlig idrettsstevner i tiden 10—13, mest klubbmesterskap o. l.

At folk ikke har respekt for kirke og Guds ord det får nå være som det vil med det, men at vi som i fem år har kjempet for at lov og rett skulle herske i Norge, opplever å se at lov og myndigheter sover blidelig, det var mer enn ventet.

Har vi ikke rett til å kreve at lover som gjelder i vårt land respekteres? Mange synes kanskje at det er en gammel og avleggs paragraf, men det berettiger ingen til å handle etter eget forgodtbefinnende. Så lenge loven eksisterer skal den følges, og myndighetene er

til for å overvåke at så blir gjort. Vi roste oss under naziststyret at vi var et lovlydig folk, og bør fortsatt kunne gjøre det.

V. Bærums Menighetspleie

arrangerte søndag en vellykket årsfest i Menighetshuset.

Formannen ga en oversikt over foreningens virksomhet den tid den har bestått, og den viste en stor arbeidsintensitet. Matvarer, klær var utdelt i ganske betydelige mengder. Enkelte av foreningene hadde sydd spebarntøy og strikket, barnegensere, våtter, strømper o. l. Pengegaver til jul var også utdelt (ca. 1200 kroner). Fra 15. sept. 1944 har menighetspleien lønnet en menighetssøster som er i stadig aktivitet rundt omkring i menigheten.

Sokneprest Ekeland brakte en varm takk fra menigheten for det arbeid som var blitt utført.

Fra Menighetssøsterhjemmet var pastor Wilhelm Trondsen kommet for å bringe en hilsen og for å tale til oss. Han talte om lysets seier over mørket, og at vi var satt til å være lysbærere.

Etter en hyggelig matpause fikk vi vakker fiolinmusikk ved fru Gerd Bugge, akkompagnert av fru Bergljot Landen. Til slutt avsluttet søster Ruth festen for oss. Loddsalget innbrakte vel 200 kroner.

Referent.

Lommedalen hjelpeforening har også feiret et jubileum. 2. april var foreningen 45 år, idet foreningen ble stiftet i 1901 av sokneprest Hj. Munthe Kaas. Jubileet ble feiret med et festmøte hos formannen, fru Johnsrud, Solberg.

Menighetens prester var til stede og sekretæren ga en kort oversikt over foreningens arbeid i forløpne år. Ca. 25 000 kroner er blitt delt ut i årenes løp til forskjellige veldedige formål, og foreningen teller over 23 aktive og 181 passive medlemmer.

Referent.

BETALT KONTINGENT FOR MENIGHETSBLAD

Berntine Larsen, Ringeriksvn. Solveig Arnesen, Tokerudvn. Dagny Berger, Økri. Stanley Koch, Tanum. Chr. Skalleberg, Ringeriksvn. Fru Aspelund, Skui. Sara Ekeberg, Hauger. Olga Skollerud, Belset. Thora Korsmo, Belset. Petra Paulsen, Sandvika. Hilda Hansen, Engervannsvn. Hanna Foss, Engervannsvn. Mathilde Haug, Lommedal. Helga Eine, Lommedal. Lisken Trulsrud, Lommedal. Anna Pedersen, Lommedal. Othilie Nystrøm, Lommedal. Helga Evensen, Lommedal. Karoline Hansen, Lommedal. Karoline Jordbær-

haugen, Lommedal. Alfhild Aas, Lommedal. Magda Johansen, Lommedal. Hans Næsje, Lommedal. Gerd Bugge, Hamang. Kari Sørbøen, Gjettumvn. Dagny Johnsen, Ringeriksvn. Johanne Hoel, Sykehovsvn. Nicoline Mathisen, Karlsro. Olga Mathisen, Jongsåsvn. Marie Marthinsen, Sand. Selma Tysland, Skui.

En hilsen fra prost Nitter.

Vi har mottatt en hilsen fra prost Nitter som stadig følger med sin gamle menighet.

Han skriver litt om de byggetiltak som ble nevnt i et tidligere nummer av Menighetsbladet.

Skui Menighetshus må komme først, mener han. Der var jo arbeidet i så god gjenge at huset vilde vært reist hvis ikke krigen hadde satt en stopper for byggeplanene. I en liten hilsen til «Stikka» så nevner han også en menighetsregulering. Ø. Bærum menighet skal med tiden deles, og da vilde det, mener prost Nitter, være det rette tidspunkt til i forbindelse med kirkebygg i Sandvika å legge hele Sandvika inn under V. Bærum. Nå er grensen Engervannselven, slik at folk med snaue 5 min. kirkevei til Sandvika kirke er hjemmehørende i Ø. Bærum.

Ja, det er nok å gjøre. Men Skui må gå først, mener Nitter. Altså, klem i vei, jo før jo bedre.

Redigert av Olav Büch-Holm.

FRK. INGRID FAALE Anleggsgartneri, planteskole og staudegartneri Ballerud gård Høvik Telefon 36024	<i>Blommenholms Menighets- pleieforening</i> avholder møte hos fru dr. Paulsen Drammensvn. telefon 38200 Tirsdag 28. mai kl. 11 $\frac{1}{2}$ fm.
WOLDS PATENTBYRÅ Munkedamsvn. 35 b. Telefon 13356.	BRØDR. BJERKAAS Kjøtt- og Pølseforretning Sandvika telefon 38025
HANS OLBERG & CO. A.S Stenersgt. 5 Oslo	J. H. JØRGENSEN Etabl. 1876 Fabrikk for kirkeorgler Reparasjoner av harmonier Oslo Telefon 65401
Malerverar, Vaske- og Skure- artikler, Parfymer og Toilet- artikler <i>Vestbanens Farvehandel A.s</i> Vis a vis Vestbanen Telefon 20493	H.r.advokat ARNE DAHL Fridtjof Nansens pl. 6 Telefon 13536

KLEMP & BERTHELTSEN
Rådhusgt. 2
telefoner 20305 26300

OLAF HELLUM
Malermester

Markvn. 41 telefon 73653
Privat telefon 35532

Sandvika Cigarforretning
telefon 38101

H. C. JENSEN
Bakerier og Konditori
Gl. Ringeriksvn. 38
telefon 36163

D. JOHNSRUD
*Arbeidsklær, Skotøi og
Trikotasje.*
Tlf. 38390. Sandvika.

**BUNTMAKER
A. ARONSEN**
Blommenholm, Drammensv. 538
telefon 38211

Sandvika Begravelsesbyrå
Inneh. Fru ~~Agot~~ Halvorsen
Alt vedr. begravelser og
kremasjoner ordnès, Godt
utv. i blomster og kranser.
Bringer. telefon 38920

**LØKKE RESTAURANT
SANDVIKA**
telefon 38543

SKUI SAMVIRKELAG
telefon 39938 39841

Ester Rødby Leffmann
Manufaktur, Husflid,
Presentgjenstander
Stabekk telefon 37448

LOMMEDALENS MEIERI
Lommedalen
telefon 39513
Smør, Melk og Fløte

BOMMEN & HANSEN
Papir en gros
Rådhusgt. 4 Oslo
Sentralbord 13647

A.S SIGURD HESSELBERG
Asfalt og tjæreprodukter
telefon 20727 Oslo

A. LANGSETH
Kolonial.
Tlf. 37632. Haslum.

**SANDVIKA
HJEMMEBAKERI**
Innehaver: Fru Svendsen.
Telefon 38654. Sandvika.

O.r.sakf. RAGNVALD SEIM
Prinsensgt. 26 Oslo
Telf. personlig 12453 kont. 23523
Bolit Ramstad 37220
Kontortid i Sandvika,
Budstikkas gård, mandag,
onsdag, fredag 17—19 tlf. 38644

BÆRUM SPORT
Tlf. 38834. Sandvika.

JAR KJØTT OG VILT
Arvid Strand
telefon 35651 Jarvn. 3

Sandvika Jernindustri
Sandvika

GARTNER
FRITZ HARRESCHOU Jr.
Evjevsn Sandvika tlf. 38612

FRANZEFOS BRUK A.S
telefon 38503 Sandvika

**K. BAKKE
SKAPTEEFARBIKK**
Lommedalen
Fabrikasjon av div. skaffer
telefon 39547

SØSTR. KOCH
Manufakturforretning
Tanumvn. 24 Sandvika
telefon 38547

Bærum Sparebank
Prinsensgt. 26 Oslo

K. J. SANDQVIST
Salmaker og Kurvmaker
Rudsvn. 29 Sandvika
telefon 38939

KERAMOS
PAPIRINDUSTRI A.S
telefon 38615 Sandvika

Tannløge
FINN BRUDEVOLD
Tlf. 38619. Sandvika.

OLSEN & UGELSTAD
Skipsrederi.
Oslo.

**BÆRUM
KAJAKK- & SKIFABRIKK**
Tlf. 38754. Sandvika.

GUSTAV LUND A.S
Tlf. 38165 38905 Sandvika
Disp. utenfor kontortiden
telefon 38306

Assortert lager av
Bygningsmateriel

KRISTEN O. AAMODT
Lommedalen
SAG OG HØVLERI
Telefon 39501

OSCAR SKOTVEDT
Maskiner og artikler
for den papirbearbeidende
industri
Sentralbord 23945
Kirkegt. 10

Forstadspostens Trykkeri